

Amin, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

De oorlog.

Het woord klinkt al als pijn.

de oorlog is niet zo fijn.

Iedereen krijgt pijn.

Mensen vechten voor hun leven.

Soms denk ik waarom gewoon waarom.

Als je ruzie hebt met de koning of president.

Dan hoef je toch niet de burgers te doden.

Vecht het lekker zelf uit.

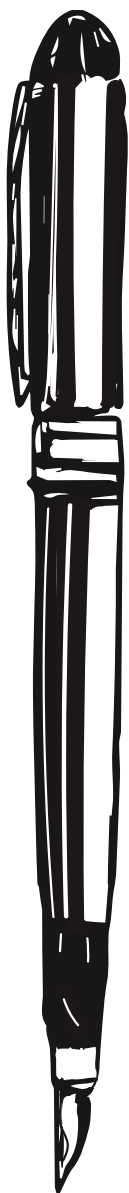
In plaats van miljoenen mensen te laten
onderduiken.

En bang zijn voor hun leven.

Daarom is de oorlog niet fijn.

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

Lina, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Laten we het beter niet doen

De oorlog is niet gewoon
Als ik jou was zal ik het juist niet doen.
Je moeten nog eten, drinken, douchen, slapen en
tanden poesten. Hoe kunnen we dat nou weer
doen?

Maar, ja

Er waren kraaien die zat te kraaien net als de
muren die zitten te kraken.

Ik weet niet wat er gaat gebeuren.

Ach, ja

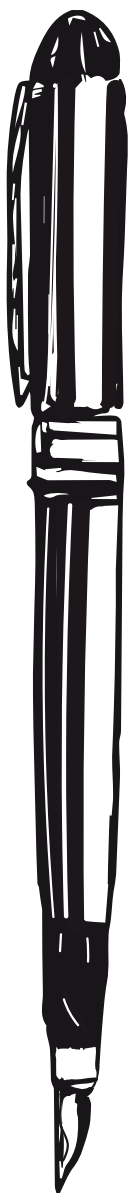
Gaat het nog goed komen?

Want je moet nog eten, drinken, douchen, slapen
en tanden poesten. Hoe kunnen we dat nou weer
doen?

Als we niks doen, gaat het sowieso niet goed

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

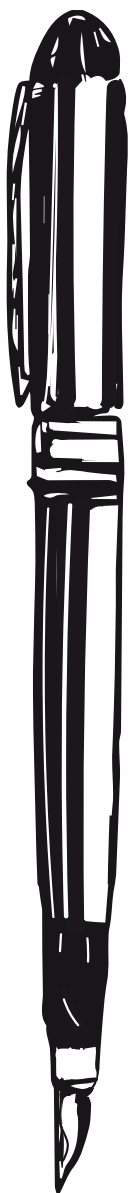
Sara, Prinses Margrietschool, Groep 7

Oorlog en militaire moeden en macht

We willen vreden maar kan dat nog wel mensen
zijn bang maar de meeste mensen krijgen pijn of
eenzaamheid iedereen wilt vrede maar kan dat nog
wel wat zou je denken als ik zeg dat sommige
mensen er nog naar de cel voor gaan we zijn hier
allemaal in dus dit is namelijk alleen maar het
begin

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

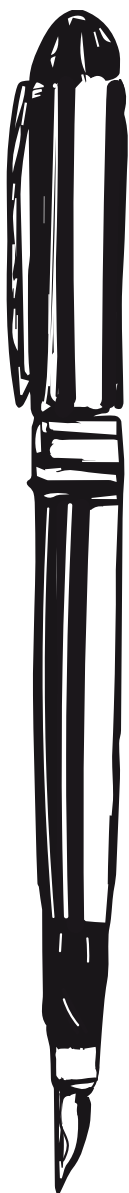
Hind, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

HELPEN.

Waarom helpte de Ambulansen mij niet.
Toen mijn moeder kanker kreeg.
Wie o wie wou helpen.
En ik was niet eens zo vrij als een vogel.
En mijn moeder was niet oke.
Ik voelde de pijn in mijn moeders hart.
Mijn moeder lachte door de pijn
Mijn moeder lachte door de verdriet.
Het was echt triest om te zien.
Langen dagen plagen kraken.
Maken raken.
14 dagen lang.
Bang gang.
7 dagen lang.

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

Sireen, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Zijn we nu vrij?

Wij zijn vrij, geen oorlog meer.

Ik voel me blij, maar ergens ga ik tekeer.

Wij gaan allemaal naar het ziekenhuis, we hebben hulp nodig.

Pa moest al naar het ziekenhuis, ma en ik voelen verdrietig.

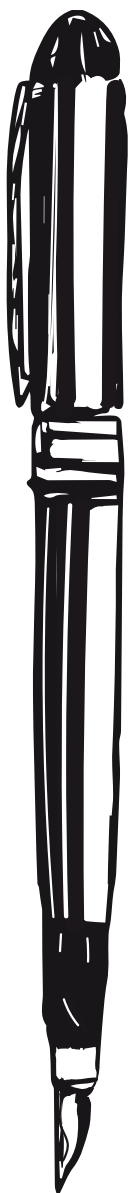
Wij voelen blij, maar ergens voelen we verkeerd.

Het land wil weer normaal zijn.

Pa moest al naar het ziekenhuis, ma en ik zijn verdrietig. Hoeveel mensen houden we nog over???

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

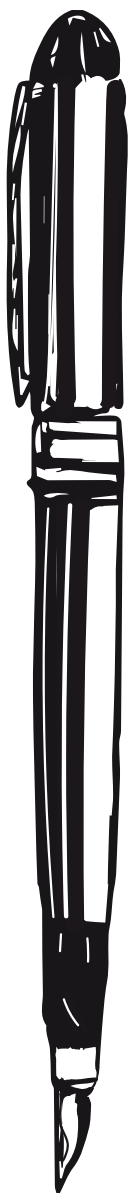
Ece Naz, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

De waarheid

Ze vluchten snel weg van hier
wij drietjes samen alleen wij ! zij marlleen
De leugens komen nooit in vreden alleen vrede
die de harde waarheid is
Bang schuilen ze maar ze waren verraden
Ze zijn weg gedreven uitelkaar
ze zijn zwak zwak omdat
omdat ze bang zijn voor de waarheid

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

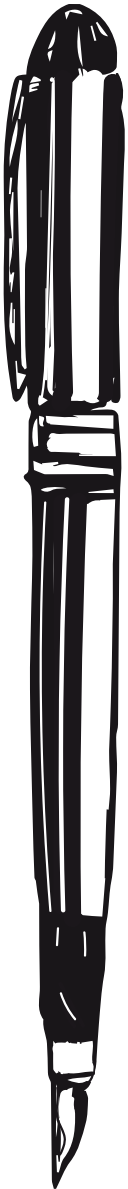
Aziza, Prinses Margrietschool, Groep 7

Oorlog.. Cristiano Ronaldo

Daar zie je een man die alles kan... hij is dapper net zoals een kapper..Maar niet voor het oorlog.. Kan hij het wel nog hij vecht voor z`n leven! Maar alsnog.... kan dat nog... kan het.. Hij is bang als een hert maar kan het, hij scoort en gaat door de poort.. Naar het oorlog, kan het nog.

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

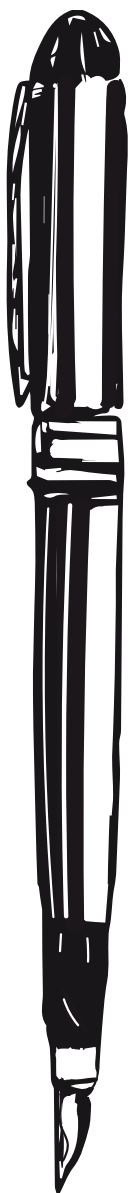
Sensa, Prinses Margrietschool, Groep 7

Vrede

vrede is tegenwoordig nergens meer
In de wereld dat is jammer sommige
Kinderen dromen om naar school te gaan
Maar dat kan niet omdat het oorlog is
Ze durven niet meer alleen over straat
Hun familie alles zijn ze kwijt ze willen
Weer dat de wereld normaal is
Zonder ruzie oorlog noem het maar op
We willen vrede en niks meer

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

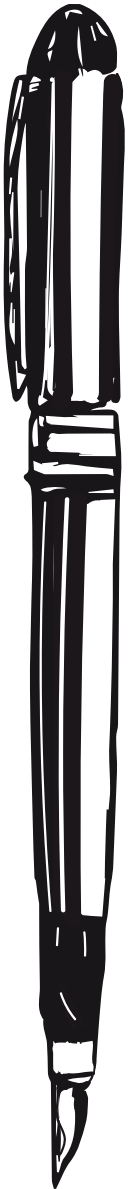
Inara, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Vrede

Ik wens ik wens maar niks help ik scan de nazi's
Maar die hebben hands bij voetbal anne frank
Is dood het leven is niks aan zelfmoord heeft
Ook geen zin help me voor vrede
Asjeblieft help me de nazi's verpesten mijn droom
het leven is gewoon niks meer
me ouders zijn dood ik heb
Alleen me kleine zusje ally heet ze heeft een schot
in haar
Been en me broertje micheal hij heeft een groote
hersenschudding 2 dagen me later me zusje dood 9
dagen broertje dood HELP ME ASJBLIEFT ik ging
naar hitler en vroeg voor een pistol en schoot hem
en ik dood

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

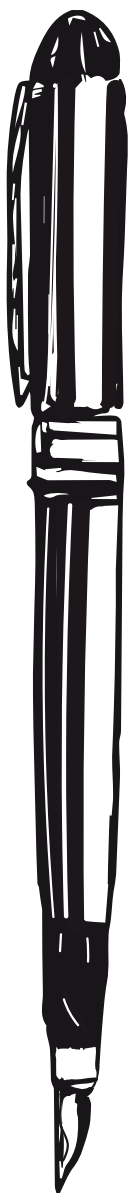
Venna, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Oorlog

Het maakt niet uit hoe je er uit ziet of je in een
oorlog gebied woont iedereen is hetzelfde of je nou
wit je blijft hetzelfde of je bent een ander taal je
blijft hetzelfde je moet niet denken wat ander over
je zeggen je bent ook maar een mens laat hun gaan
en je moed al tijd denk

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

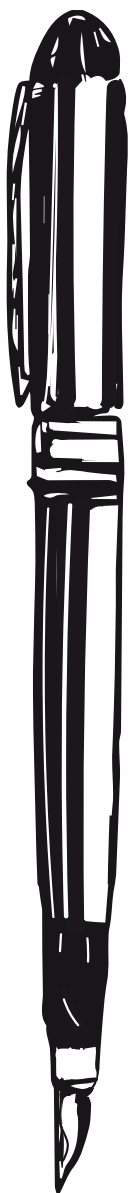
Saffanah, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

De oorlog is begonnen

Het was niet fijn wand de oorlog begon
mensen ware bang en ze hadden verdriet
en de ander mensen gingen hun mening geven
maar ze werden boos omdat
de oorlog begon en alle mensen hebben verdriet en
ze leefden nog lang en gelukkig.

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

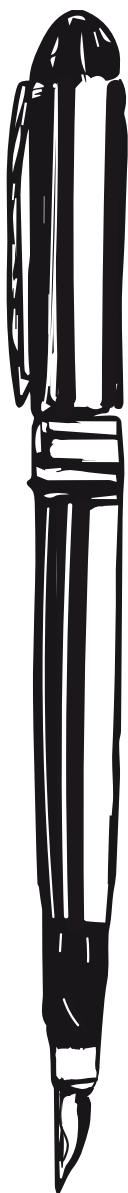
Yigit, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Oorlog

Het was een bange dag in Amsterdam
Sommige waren dapper
en sommige waren bang
De mensen die bang waren
schulde voor hun leven
De mensen die dapper waren
vochten voor hun leven
Ik dacht bij mezelf
Waarom doen ze dit
Ik kan er toch niks meer aan veranderen
Waarom dacht ik er nog aan
Er kwamen meer mensen
om ons te halen
Terwijl wij niks hebben gedaan.

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

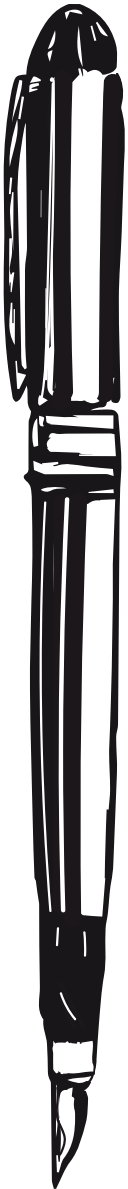
Vlinder, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Geen oplossing

Er is veel oorlog in de wereld
Onoplosbaar veel te groot
Blijven vechten ver van vrede
Heel de aarde overhoop
Geen mens die daar nog loopt
Door duisternis geveld
Zoekend naar mijn ouders
Het is een slagveld in mijn wereld
Onoplosbaar veel te groot
Blijven vechten ver van vrede
En niemand die het ziet of hoort

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

Bradley, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Oorlog is vrede

Oorlog is slecht en niet leuk

Je bent bang en je gaat dood

Iedereen gaat dood het het is niet fijn

Waarom maken ze oorlog

Iedereen krijgt pijn jxhxxh hjyucuhycfygydc

En het saai want ze gaan dood

En dat willen ze niet

Maar hun kunnen niks doen

Want anders gaan ze het niet overleven

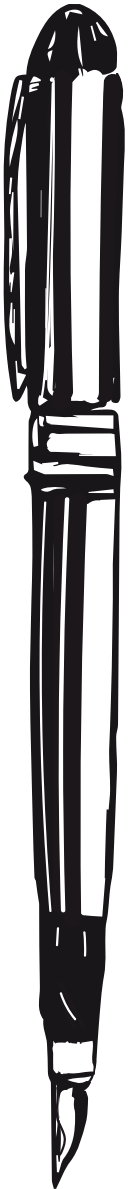
Mensen vechten voor hun leven

Maar het lukt niet want ze overleven het niet

Als het wel lukt dan ben je een strijder

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

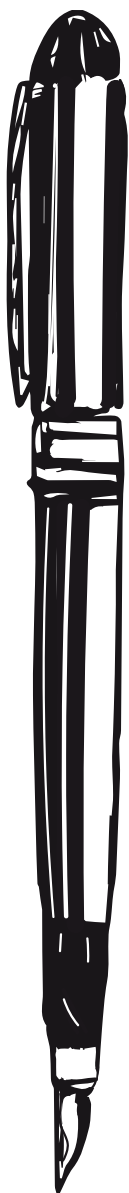
Leo, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Oorlog

Het is oorlog de oorlog is begonnen we weten niet
wat we moeten doen we zijn uit katoen we hebben
geen troep troep we zijn geen leger maar we zijn
sr15 we zijn blij we hebben tijd we gaan voor tijd
tijd dit is de einde voor jou en mij.

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

Maysa, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Mijn gevoel

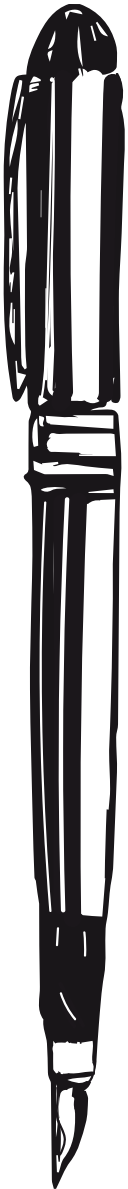
IK ben bang dat mensen mij anders noemen maar
ik ben bang dat dat al gebeurt

waarom noemen ze me: mus, mees, meeskees ga
maar door ik vind het niet leuk maar ik ben bang
dat dat al is gebeurt

waarom noemen ze me: mus, mees, meeskees,
mais ga maar door ik vind het niet leuk ik zeg stop
met andere namen bedenken

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

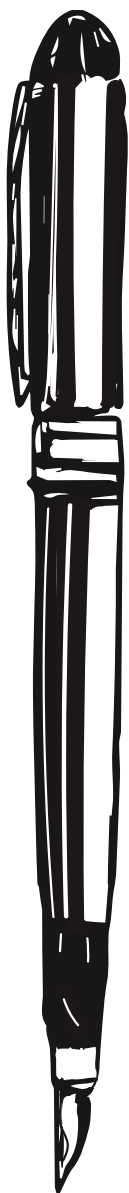
Firdaous, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Niet klagen

Het maakt niet uit
hoe je er uitziet
dik dun slap bruin wit lelijk
we zijn allemaal het zelfde
denk niet aan die mensen
je bent niet lelijk
doe wat je leuk vindt
een vraag
wat je leuk vindt
het maakt niet uit
of ze lachen
of als ze klagen
Blijf jezelf.

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

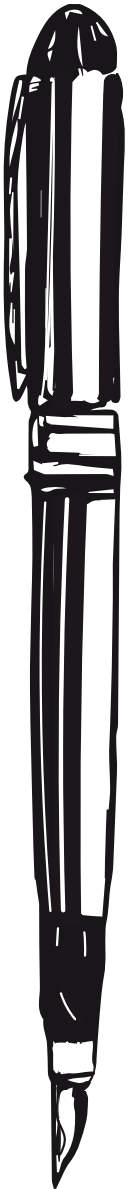
Domonic, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Oorlog om de hoek

Oorlog om de hoek vluchteling op de stoep. Ik denk na wat ik zou doen vluchten vechten blijf ik huis is het voor mijn achterhuis Vluchten? En waar ga ik heen? Kan mijn familie mee of moet ik alleen. Kan ik met mijn vrienden blijven praten. Moet ik echt alles verlaten. Ik word stil om stil te staan bij toen en nu bij al dat verdriet. Ik wil in vrede leven oorlog dat wil ik niet!

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren

Soraya, *Prinses Margrietschool, Groep 7*

Herinneringen

Als verdriet steeds weer komt knagen, herinner je
dan de mooie dagen, pijn en herinnering, beide
blijven, maar op een dag zal je zien dat de kracht
van de herinnering alle pijn met een glimlach
bedekt

Bekijk ook de gedichten van voorgaande jaren